

[J. K. Hansen]

I Socialdemokratiet ønsker vi at sikre en storlufthavn i København, der bevarer sin konkurrenceevne, der bevarer gode medarbejdere i sin tjeneste, og som ikke skal hensyngne som en forgældet lufthavn, fordi staten i sin grådighed efter at hente nogle hurtige penge hjem til statskassen trækker mere end halvdelen af lufthavnens værdi til sig med ét slag.

I Socialdemokratiet ønsker vi en københavnsk lufthavn, der har mulighed for en udvikling, der gør den til en konkurrencedygtig lufthavn, således at den fortsat vil være den centrale internationale lufthavn i Nordeuropa. Det lader sig desværre ikke gøre efter regeringens privatiseringsmodel.

Lufthavnen vil, da den skal ud og optage et lån på 1,2 mia. kr., blive belastet med en rente- og afdragsbyrde på ca. 200 mio. kr. om året. Og herefter skal den så ud og låne yderligere til sine anlægsinvesteringer. I Socialdemokratiet tror vi ikke på, at nogen virksomhed vil være i stand til at låne så betydelige summer med en så ringe soliditet.

Det vil igen betyde, at Københavns Lufthavn sækker bagud i konkurrencen med de europæiske lufthavne, den skal konkurrere med. At konkurrencen mellem de centrale lufthavne er stor, ved vi alle sammen. Vi ved f.eks., at lufthavnene i Arlanda ved Stockholm, i Frankfurt og i Amsterdam opererer med et investeringsniveau, der langt kommer til at overstige de investeringsmuligheder, som en amputeret, privatiseret københavnsk lufthavn får.

Vore argumenter har desværre ikke bidt på regeringen. Det er egentlig trist at opleve, at en regering, der består af partier, der sammen med os, da vi havde regering, byggede denne lufthavn op, nu med ét slag vil gøre denne lufthavn dårligere uden overhovedet at diskutere det med Socialdemokratiet. Men vore argumenter har ikke bidt på regeringen – desværre, må vi sige. Den har i stedet for at lytte til os lænket sig til Fremskridtspartiet. Sådan er det, det må vi erkende.

Jeg skal sluttelig anføre, at vi i Socialdemokratiet ikke vil være med til at sælge ud af aktiemassen, hverken når de 25 pct. måtte komme på tale, hvilket jo skal behandles i Folketingets Finansudvalg, eller op til de 49 pct., som ifølge forslaget senere skal diskuteres og besluttet her i Folketinget.

Arne Melchior (CD):

Det burde ikke være nødvendigt at gentage, hvad hinanden har sagt ved andenbehandlingen. Men jeg er nødt til lige at markere stærk uenighed med hr. J. K. Hansen på et par punkter. Jeg føler i øvrigt med hr. J. K. Hansen, fordi han har følt sig foranlediget til at holde denne tale her. Jeg tror ikke rigtig, han havde sit hjerte med.

Det er ikke rigtigt at påstå, at dette er en privatisering af Københavns Lufthavn, for det er det ikke. Jeg sagde det ved anden behandling. Socialdemokratiet har selv stået for den linje, som har ført til, at de to store telefonselskaber her i landet for 48 pct. af aktiernes vedkommende er på private hænder, og dette er ikke ensbetydende med en privatisering. Derfor er det heller ikke rimeligt og ikke i overensstemmelse med fakta at tale om privatisering i denne sammenhæng, og det bliver ikke rigtigere af, at man gentager det ved hver behandling.

Jeg må også protestere imod, at der ikke skulle være taget hensyn til Københavns Lufthavns konkurrenceevne, og imod, at regeringen og de partier, der støtter forslaget, direkte bliver beskyldt for at gøre Københavns Lufthavn dårligere. Det er ikke rigtigt.

De, der kender min interesse, CD's interesse, regeringens interesse, både trafikminister og finansminister osv. osv., for lufthavnen, kan være utilfredse med, at vi har fundet en anden vej end den, Socialdemokratiet mener er den bedste. Men derfor at sige, at vi vil gøre lufthavnen dårligere, når vor intention klart er den at gøre lufthavnen bedre i stand til at konkurrere, finder jeg ikke rimeligt.

Socialdemokratiet har fået nogen indflydelse på den endelige udformning. Det skal de ikke have utak for. De var lige ved at kunne få yderligere indflydelse, men det sprang de selv fra. Det skal de ikke bebrejde os andre.

Jeg er overbevist om, at alle, der er beskæftiget med Københavns Lufthavn direkte og indirekte, føler denne disposition gavnlige for lufthavnen og vil være glade for, at det er sket. Det varer ikke mange år, før også hr. J. K. Hansen vil indse, at han i dag er blevet tvunget til at indskibe sig på en vildmand.

(Kort bemærkning).

J. K. Hansen (S):

Jeg skal i al stilfærdighed sige til hr. Arne